

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 47.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088275440/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Den Danske Sag

Derfor skal det siges saa tit at det høres, og indskærpes saa hvast at det bider sig fast, at alt hvad Godt der gjælder om Forkiærlighed til Fader og Moder, Børn og Sødskende, som ogsaa har sine Lyder og Svagheder, det gjælder endnu i langt højere Grad om Forkiærligheden til Fæderneland, Modersmaal og Folke-Stammen fra Slægt til Slægt, saa Lyderne derved kan aldrig være saa store, at jo denne Forkiærlighed er det Bedste hos Folket, og udgjør een Smeltning med al den virkelige Menneske-Kiærlighed, der findes, saa den Forkiærlighed kan ikke blive kold uden at Folke-Hjertet i det hele bliver saa iskoldt, at ingen bryder sig om fælles Bedste, men hver Enkelt rager kun Ild til sin egen Kage.

Hvad der nu gjælder om Folkeligheden og Fædernelands-Kiærligheden i det hele, det gjælder aabenbar om den Danske Folkelighed og Fædernelands-Kiærlighed ganske særdeles, saa at ligesom det lyder i den bekjendte Vise: »ingensteds er Tornene saa smaa», saaledes gjælder det om »Lyderne» ved Folkeligheden, at ingensteds er de saa smaa som i Danmark. Lyderne ved et Folks Fædernelands-Kiærlighed er nemlig den Ligegyldighed for Menneskeligheden i det hele, og den Hadskehed, Ubillighed og Uretfærdighed mod de Fremmede og især mod Naboerne, som Fædernelands-Kiærligheden kan udarte til, og naar man paastaar, at især de smaa og svage Folkefærd, for disse Lyders Skyld, skal opgive deres Fædernelands-Kiærlighed, da er det netop ligesaa sundt, ligesaa menneskeligt og ligesaa christeligt, som om man vilde paastaae, at det er især Fattigfolk og Smaafolk, der maa tage dem i Agt for at elske Fader og Moder, Børn og Sødskende for høit, da de ellers let kan komme til at gjøre de Rige og de Store Uret. Her bliver det da soleklart, hvor uforskammede vore selvgjorte Hovmestere er, naar de paa alle muelige Maader undskylder den Holsteen-Gottorpske og Tyske Fædernelands-Kiærlighed, som en uundgaelig og dog igrunder elskværdig Svaghed, skjøndt den har Fædernelands-Kiærlighedens Lyder i allerhøjeste og dens Dyder i allerringeste Grad, men straffer derimod den Danske Fædernelands-Kiærlighed, der lige saa vist har mest af Dyderne, som den aabenbar har mindst af Lyderne, saa Danskerne er selv deres arrigste Fiender velbekjendte som det fredeligste, forsonligste og giæstmildeste Folk under Solen, der meget snarere gjør sig selv og deres nærmeste Frænder (i Sverrig og Norge) end de Vildfremmede og især Tyskerne Uret.